

УДК 7.071.1(477)“19”Стеценко

Ірина Савченко,

мол. наук. співроб. НБУВ

**КИРИЛО СТЕЦЕНКО У «ДНІПРОСОЮЗІ»:
ЗДОБУТКИ ВИДАВНИЧОЇ ПРАЦІ КОМПОЗИТОРА У КООПЕРАТИВІ**

Досліджено нетривалу за часом (січень – грудень 1920 р.), але надзвичайне вагому за культурними наслідками видавничу діяльність Кирила Стеценка у Дніпровському Союзі Споживчих Союзів України. Висвітлено внесок композитора у справу створення, розповсюдження, популяризації української музики за часів його роботи у «Дніпросоюзі».

Ключові слова: К. Стеценко, українські композитори, «Дніпросоюз», нотно-видавнича справа, музичне видавництво, українська музика, кооперативна видавнича діяльність, нотні видання.

В історії кожної культури є постаті, творчість яких настільки багатогранна, незмінно актуальна і значна, що потребує постійного різностороннього дослідження і ретельного аналізу. Час від часу відбувається переосмислення масштабів діяльності митців, нерідко для цього необхідне виокремлення та висвітлення деяких сторінок творчого шляху. У пропонованій статті здійснено аналіз лише одного аспекту діяльності Кирила Григоровича Стеценка – його нотно-видавничої праці у Дніпровському Союзі Споживчих Союзів України. Цей етап біографії митця був дуже нетривалим (з січня по грудень 1920), менш ніж один рік К. Стеценко працював у «Дніпросоюзі». Наслідки ж цієї його діяльності виявилися надзвичайно вагомими у справі збагачення, збереження, осмислення вітчизняної музичної спадщини.

Історичні процеси, що відбувалися у доленосні пореволюційні роки початку ХХ століття, є дуже важливими щодо з'ясування подальших шляхів розвитку української музичної культури. Творча інтелігенція спільними зусиллями вирішувала завдання в усіх сферах культурного будівництва країни, зокрема й у царині музики. Створювалися нові структури музично-координуючих інституцій, започатковувалася система навчальних закладів, а також нова мережа установ, що видавали, розповсюджували, постачали та зберігали ноти. З'явилася низка громадських об'єднань, кооперативних

товариств («Просвіта», «Дніпросоюз», «Вернигора», Товариство імені Леонтовича), котрі вирішували ці насущні питання. Створені на рубежі 20-х років ХХ століття кооперативні товариства працювали лише декілька років, однак відіграли значну художньо-просвітницьку роль у справі розвитку української музичної культури.

Особливе авангардне, культурно-формує значення в низці товариств мала діяльність Культурно-просвітницького відділу Дніпровського Союзу Споживчих Союзів України. «Дніпросоюз» засновано 1917 р. в Києві, він нараховував майже 8000 кооперативів, близько 80 повітових та окружних Союзів. До складу Культурно-просвітницького відділу, що був одним з шести інших у «Дніпросоюзі», входили: Музично-хорова секція, Драматична секція, Видавничий відділ, Музей та Нотозбірня. Діяльність «Дніпросоюзу» у довідковій літературі обмежено 1917–1920 роками, також зазначено, що 1920 р. його ліквідовано і засновано «Вукоопспілку» в Харкові [8], а філія видавництва «Дніпросоюзу» діяла протягом 1919–1921 рр. у Відні. Однак, спираючись на архівні документи, що зберігаються в фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського (НБУВ), можна зробити висновки, що діяльність деяких відділень Культурно-просвітницького відділу «Дніпросоюзу» продовжувалась ще й увесь 1921 рік, адже процес знищення спілки був поетапним [1; 3]. Культурно-просвітницький відділ «Дніпросоюзу» у листопаді-грудні 1920 року було не ліквідовано, а реорганізовано. Спершу було розпущено Музично-хорову секцію. Архівні документи * свідчать, що нотно-видавнича діяльність «Дніпросоюзу» (з 1921 р. перейменованого в «Губсоюз») тривала аж до початку 1922 р. Культурно-просвітницький відділ «Губсоюзу» остаточно ліквідовано у травні 1922 р. [15, с. 32–34].

Співробітниками Культурно-просвітницького відділу були найталановитіші діячі культури того часу – П. Бігдаш-Богдашев, В. Верховинець, П. Гайда, М. Гайдай, Р. Глієр, І. Подільський, Л. Старицька-Черняхівська, А. Чернієнко, Б. Яворський та багато інших. Упродовж усього періоду існування «Дніпросоюзу», з початку його заснування, фахівці Культурно-просвітницького відділу опікувалися нотно-видавничою справою. Однак, ця діяльність деякий час не була дуже ефективною. Репресивні революційні дії (реквізиція майна приватних видавництв, друкарень, підприємств із

* Інститут Рукопису (ІР НБУВ), Ф. 50, № 433, 738, 778, 779, 944.

виготовлення паперу та ін.), призвели до значного ускладнення стану нотного-видавничої справи. Особливо складним питанням було отримати можливості достатися типографського обладнання, тобто надрукувати ноти. Дочекатися черги у єдину на той час спеціалізовану нотну друкарню у Києві (колишню друкарню «І. І. Чоколов»), було майже неможливо. Тому спочатку співробітники «Дніпросоюзу» були змушені друкувати ноти кустарним, фотомеханічним способом [1]. Проте дійсно налагодити нотно-видавничу справу у кооперативі відбулося лише К. Стеценку. Кирило Григорович очолював Культурно-просвітницький відділ «Дніпросоюзу» з січня 1920 р., надалі (до початку грудня 1920 р.), керував музично-хоровою секцією відділу. Завдяки зусиллям композитора, його ентузіазму, невтомності, наполегливості та професіоналізму, діяльність відділу неабияк оновила, а культурно-просвітницька робота надзвичайно поживалася та розширилася за змістовним наповненням, аудиторією та сферами діяльності. Зусиллями К. Стеценка, насамперед, було налагоджено музично-видавничу справу, саме завдяки йому були підготовлені до друку, а невдовзі й побачили світ численні твори українських композиторів. У неспокійний час громадянського безладдя Кирилу Григоровичу вдалося зробити навіть неймовірно – орендувати для «Дніпросоюзу» єдину у Києві спеціалізовану нотну друкарню (7 радянську друкарню, колишню друкарню «І. І. Чоколов») *. Керуючи Культурно-просвітницьким відділом у найбільш руйнівний період громадянської війни, Кирило Григорович прагнув підтримати колектив творчо, морально й матеріально. Композитор запрошував до співпраці у «Дніпросоюзі» найкращих фахівців, за виконання замовлень виплачуючи їм гонорари, чим рятував митців (співаків, диригентів, композиторів, тощо) від голоду. Зараз, аналізуючи результати наполегливої праці митця у ті часи, утих умовах, масштаб його творчих здобутків здається неймовірним. Діяльність К. Г. Стеценка у Культурно-просвітницькому відділі «Дніпросоюзу» сприяла створенню нового музичного репертуару, підготовки до видання багатьох творів українських композиторів, реорганізації мережі установ музичного виховання, заснуванню нових професійних і аматорських виконавчих колективів. Композитор організував при кооперативній спілці дві

* Архів К. Г. Стеценка зберігається в ІР НБУВ (Ф. 62). Докладний аналіз діяльності К. Стеценка у цей період див. : {11; 13; 14, с. 47–51}.

високопрофесійні хорові мандрівні капели. За ініціативою К. Стеценка художня рада «Дніпросоюзу» розробила проект видання журналу «Мусісія», ідеї з цього проекту були здійснені пізніше, у журналі «Музика». На жаль, діяльність митця у «Дніпросоюзі» була дуже нетривалою у часі. Наступні репресивні дії з боку керівництва та влади щодо фахівців, звільнення К. Стеценка (у листопаді–грудні 1920 р.), ліквідація Музично-хорової секції, а згодом й інших відділів кооперативної спілки, не дали змогу здійснити значну частину розроблених композитором у той період проектів і планів *.

При Культурно-просвітницькому відділі «Дніпросоюзу», впродовж усього періоду його існування, збиралася нотна бібліотека. Значний вклад у формування, збагачення Нотозбірні «Дніпросоюзу», її систематизацію зробив К. Г. Стеценко. Джерелом достовірних відомостей про діяльність бібліотеки, історію її створення і поповнення, є інвентарна книга Нотозбірні «Дніпросоюзу», що зберігається у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського (НБУВ) [2]. Інвентарну книгу розроблено спеціально для Нотозбірні і опубліковано друкарнею «Дніпросоюзу». Нотні видання серії «Твори українських композиторів : Видання Дніпросоюзу» були отримані Нотозбірнею безпосередньо з видавництва у період з лютого 1921 р. до червня 1922 р., із позначкою в описі: *«Поступили безплатно з видавництва»* та із зазначенням у відповідній графі опису року видання – 1921 або 1922 (видання «Дніпросоюзу» не датовані). Усі нотні видання «Дніпросоюзу», що надійшли з друкарні були підготовлені до друку ще за часів роботи К. Стеценка. Аналізуючи у наш час нотно-видавничу спадщину «Дніпросоюзу», дослідники стикаються з певними труднощами. Пост-революційний період 1917 – початок 1920-х років відрізнявся стрімкістю створення й руйнування товариств, комітетів, видавництв, видавничих організацій. Постійно формулювалися і змінювалися їхні назви, припинялись, заявлені у рекламних проспектах, видавничі проекти. Ця вимушена калейдоскопічна безсистемність видавничої діяльності означеного періоду є, у сьогоднішні, значною проблемою для дослідницької

* Звіти та перспективні плани діяльності музичних установ дають змогу скласти реальну картину стану видавничої справи, простежити динаміку діяльності та причини змін у планах видавництва. Див.: ІР НБУВ, Ф. І (36950, 41391); Ф. 50 (№ 281, 311, 391, 778–780, 786, 787, 944, 1516, 1517); Ф. 62 (№ 170, 172, 175, 217, 219); Ф. 67 (№ 130, 131, 236) та ін.

бібліографічної роботи. Досить часто, спираючись на рекламні видавничі проспекти, дослідники, у наукових працях, позиціонують видання як здійснені, надруковані, у той час як, з об'єктивних причин, цих видань не існує. На жаль, наявність цих неточностей ускладнює бібліографічну роботу, іноді приводить до помилок. Тому, можна визнати, що єдиним абсолютно вірним доказом існування видання цього проміжку часу, є робота з ним *de visu*, достовірним може бути також факт підтвердження його існування у деяких надійних джерелах. Таким, важливим і надійним джерелом інформації про здійснення, опублікування видань, є інвентарна книга Нотозбірні «Дніпросоюзу».

У музичному відділі Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського зберігаються 49 нотних видань з серії «Твори Українських композиторів: видання Дніпросоюзу». Вірогідніше за все, це і є усі видання серії, які встигли надрукувати у «Дніпросоюзі» до його ліквідації, хоча у рекламних проспектах видавництва, репрезентовано видавничу серію «Твори Українських композиторів» з 60 позицій.

У проспекті нотної серії «Дніпросоюзу» (надалі – «Губсоюзу») найчисельнішою є кількість виданих творів М. В. Лисенка – 20 видань у видавничому каталозі (18 – у наявності); видань К. Стеценка, у проспекті заявлено 14, (надруковано – 12); 11 видань Я. Степового (з них знайдено 8); 4 збірки народних пісень в обр. М. Леонтовича; по два видання творів М. Вериківського та П. Гайди; три видання хорів Я. Яциневича.

Одинадцять видань з 60 позицій видавничої серії «Твори Українських композиторів» надрукувати, швидше за все, не встигли. Серед цих видань: марш К. Стеценка для мішаного хору «Покинь, мій синочку, ридати» (на слова О. Олеся)^{*}; оркестрова партитура кантати «Шевченкові» (К. Стеценко – Р. Гліер); збірки українських пісень, оброблені та упорядковані В. Петрушевським, В. Кривусівим, П. Козицьким, Я. Степовим; обробка В. Верховинця гімну «Марсельеза» для мішаного хору; клавір опери «Невільник» Я. Степового (не закінчена композитором) та його ж романс «Місяць ясенький» (на вірш Лесі Українки). Не було надруковано й оркестровані Р. Гліером партитури опер М. Лисенка «Наталка Полтавка» та «Чорноморці». Хоча у звіті Культурно-просвітницького відділу за 1919 р. є інформація про те, що вже підготовлені

^{*} Автограф твору (К., 10 XII 1918) зберігається у ІР НБУВ, Ф. 62, № 67.

до друку деякі партитури творів М. Лисенка, що оркестровані Р. Гліером^{*}, але будь-яких відомостей про видання цих творів у «Дніпросоюзі» – не знайдено.

У фондах музичного відділу Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського зберігаються дванадцять видань К. Г. Стеценка з серії «Твори Українських композиторів», що підготовлені видавництвом «Дніпросоюз» («Губсоюз»).

Наводимо перелік творів Кирила Стеценка, що були опубліковані у видавничій серії «Твори Українських композиторів»:

Веснонько, весно! [Ноти] : мішаний хор [з супр. фп.] / слова О. Коваленка. – К. : Губсоюз, [1921]. – 5 с.

Україно-Мати! [Ноти] : [гімн : для мішаного хору з супр. фп.] / слова С. Черкасенка. – К. : Губсоюз, [1921]. – 3 с. **

Єднаймося : «Розвивайся ти, високий дубе...» [Ноти] : кантата на мішаний хор і solo сопранове [з супр. фп.] / слова Ів. Франка. – К. : Губсоюз, [1921]. – 13 с. ***

Живи, Україно! : гімн [Ноти] : мішаний хор [з супр. фп.] / слова О. Олеся. – К. : Губсоюз, [1921]. – 5 с. ****

Знов весна! : «Знов весна і знов надії в серці хворім...» [Ноти] : мішаний хор [a cappella] / слова Л. Українки. – К. : Губсоюз, [1921]. – 3 с.

^{*} Серед підготовлених до друку творів значаться: Увертюра до оп. «Наталка Полтавка», «Урочистий марш», «Гавот» та романс на сл. Т. Шевченка «Понад полем іде» (бас з оркестром). У звіті є також відомості й про те, що підготовлено до друку мелодрамацію з оркестром «Подражаніє Іезекілю» Р. Глієра (ІР НБУВ, Ф. 50, № 778).

^{**} У фондах ІР НБУВ зберігаються автографи гімну «Україно-мати» : Для однорідного хору (тенор і бас), 1917. (2 варіанта). Ф. 62, № 9–10; Оркестрова партитура, [1917–1918]. Ф. 62, № 68.

^{***} Ескіз до кантати «Єднаймося» (автограф олівцем, 1910 р.) зберігається в фондах ІР НБУВ. Ф. 62, № 19.

^{****} У фондах ІР НБУВ зберігаються декілька автографів гімну «Живи Україно», написаних композитором для різних засобів виконання:

Для чоловічого хору (датовано 25. IX. 1917 р.). 2 од. зб., 3 арк. Ф. 62, № 20–21;

Для оркестру : Партитура. F°, 4 арк., 7 стор. Ф. 62, № 22;

Для мішаного хору та оркестру : Партитура. (датовано 15. 5. 1920). F°, 6 стор. Ф. 62, № 23;

Оркестрові голоси. Автограф, частина голосів написано іншою рукою. F°, 4°, 35 арк. Ф. 62, № 24.

І ви покинули [Ноти] : для тенора, або сопрано [з супр. фп.] / слова О. Олеся. – К. : Губсоюз, [1921]. – 5 с.*

Колядки й щедрівки [Ноти] : [для хору без супр.] / К. Стеценко. – К. : Губсоюз, [1921]. – 27 с.

Над нами ніч [Ноти] : мішаний хор [з супр. фп.] / слова О. Олеся. – К. : Губсоюз, [1921]. – 7 с.**

Перше травня [Ноти] : чоловічий хор [a cappella] / слова Філянського. – К. : Губсоюз, [1921]. – 3 с.

Про що тирса шелестіла : музика до драми / історична трагедія С. Черкасенка. – К. : Губсоюз, [1921]. – 23 с.

Сонце на обрії [Ноти] : мішаний хор [з супр. фп.] / слова О. Олеся. – К. : Губсоюз, [1921]. – 7 с.

У неділеньку, у святую [Ноти] : [поема : для чоловіч. хору з супр. фп.] / слова Т. Г. Шевченка. – К. : Губсоюз, [1921]. – 22 с.

Ще 2 видання творів К. Стеценка, що були репрезентовані у Дніпросоюзівській серії «Твори Українських композиторів», а саме: хор «*Покинь, мій синочку, ридати*» (на слова О. Олеся) та оркестрована Р. Глієром кантата К. Стеценка «*Шевченкові*», як зазначалося вище, вірогідніше за все надруковані не були. Усі видання серії «Твори Українських композиторів: Видання Дніпросоюзу» були надруковані 1921–1922 рр.

Деякі раніше, 1919 року, на базі видавництва «Дніпросоюз», були надруковані декілька видань з нотної серії «Українська музична бібліотека». Повністю на титульних аркушах видань назва серії зазначено так: «*Українська музична бібліотека*» у Києві. *Видає музичні твори*: й далі анонсоване проспекти серії, загалом 127 позицій. Серед авторів: К. Стеценко (позиц. 44–106); М. Леонтович (позиц. 1–18); Я. Степовий (позиц. 1–3). Проспект творів К. Г. Стеценка розпочинається з 44 позиції. Зазначено, що видання № 1–44 [43!] здійснені видавництвом Л. Іздіковського (йдеться про серію: «К. Стеценко : Музичні твори для співу з супроводом фортепіана», 43 видання). Однак, у серії «Українська музична бібліотека у Києві» були опубліковані лише декілька з репрезентованих видань. Частина видань з цієї серії були надруковані у видавництві «Дніпросоюз», але у іншій серії

* Автограф, датований 7–8 липня 1911 р., зберігається в ІР НБУВ. Ф. 62, № 28.

** В ІР НБУВ зберігається рукопис хору «Над нами ніч безрадісна». Датовно 28 вересня 1917 р. Автограф. Ескізи. Ф°, 4°, 2 од. зб., 4 арк. (Ф. 62, № 52–53).

– «Твори Українських композиторів: Видання Дніпросоюзу», деякі видання – в інших видавництвах, іноді значно пізніше, декілька творів з каталогу за радянських часів взагалі не друкувались.

У фондах НБУВ з серії «Українська музична бібліотека» зберігаються наступні видання творів К. Стеценка:

Коли вже ти, сонечко, мені зійдеш? [Ноти] : пісня на однородний хор [без супр.] / муз. К. Стеценка ; слова О. Олеся. – К. : Гол. склад видань «Книгарня Дніпросоюзу», [1919]. – 3 с. – (Українська музична бібліотека. Стеценко К., № 49) *.

То була тихая ніч [Ноти] : мішаний хор [з супр. фп.] / музика К. Стеценка ; слова Л. Українки. – К. : Головний склад видань «Книгарня Дніпросоюзу», [1919]. – 7 с. – (Українська музична бібліотека. Стеценко К., № 58).

У путь : «Хвилини йдуть, пора у путь!...» [Ноти] : мужеський хор / муз. К. Стеценка ; слова Л. Українки. – К. : Головний склад видань «Книгарня Дніпросоюзу», [1919]. – 5 с. – (Українська музична бібліотека. Стеценко К., № 51).

Хтось постукав в моє серце [Ноти] : [романс]: для тенора або сопрана [з супр. фп.] / музика К. Стеценка ; поезія О. Олеся. – К. : Головний склад видань «Книгарня Дніпросоюзу», [1919]. – 3 с. – (Українська музична бібліотека. К. Стеценко, № 80)**.

Чому? : «*Чому я барвінком в гаю не стелюсь...*» [Ноти] : [романс] : для тенора [з супр. фп.] / музика К. Стеценка ; слова О. Олеся. – К. : Головний склад видань «Книгарня Дніпросоюзу», [1919]–3 с. – (Українська музична бібліотека. Стеценко К., № 85)***.

* Рік видання встановлено за номером нотної дошки друкарні «І. І. Чоколов», до інв. кн. Нотозбірні Дніпросоюзу видання записано у березні 1920 р.; Автограф хору «Коли вже ти, сонечко, ...» (чернетка) зберігається в ІР НБУВ, Ф. 62, № 30.

** Твір написано у Києві, 17 вересня 1917 р. Автограф романсу «Хтось постукав в моє серце» – ІР НБУВ Ф. 62, № 104 (Ф°, 1 од. зб., 1 арк.).

*** У фондах ІР НБУВ зберігаються автографи 2х варіантів романсу «Чому?» для тенора з фп., варіанти мають розбіжності у тексті та в акомпанементі. Автограф з шифром Ф. 62, № 109: Перші слова тексту: «Чому не літаю я з вітром в гаю...»; В 2-му варіанті романсу, з шифром Ф. 62, № 110 текст збігається з друкованим виданням, є дата: 2. XII. 1917 р. На обох автографах зверху є приписка рукою П. Козицького про видання цього твору Укр. муз. бібліотекою, № 85.

Інших видань з серії «Українська музична бібліотека» з позначкою у вихідних даних «Головний склад видань Книгарня Дніпросоюзу», в фондах НБУВ не знайдено. Усі нотні видання «Дніпросоюзу», «Губсоюзу», та перелічені видання з серії «Українська музична бібліотека» відображені в електронному каталозі НБУВ та увійшли у друкований каталог «Українські нотні видання 1917–1923 років у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського» [15].

Після ліквідації «Дніпросоюзу» обов'язки провідної музично-громадської установи країни фактично виконувало Музичне Товариство імені М. Д. Леонтовича, засноване в лютому 1921 р. * Фундатором утворення Музичного Товариства був К. Стеценко **. Нотне зібрання «Дніпросоюзу» було передане Товариству імені М. Д. Леонтовича. На базі фондів Нотозбірні утворено Музично-теоретичну бібліотеку Товариства імені М. Д. Леонтовича. Формуванням, комплектуванням та систематизацією бібліотеки опікувався К. Г. Стеценко. Для бібліотеки композитором було розроблено перші в історії української музичної культури «Положення про діяльність спеціалізованої музично-теоретичної бібліотеки». Цей документ висвітлював принципи формування бібліотеки та зберігання її фондів, особливості каталогізації, систему каталогів, умови обслуговування читачів та ін. Після смерті Кирила Стеценка в 1922 р., на пошану композитора, бібліотеку названо «Музично-теоретичною бібліотекою імені Кирила Григоровича Стеценка». Саме вона стала першою в Україні загальнодоступною музичною бібліотекою з постійним штатом працівників, з читальним залом, користування яким дозволялося не тільки членам Товариства, але й іншим відвідувачам [4]. Ідеї та заклади, що були проголошені у «Положенні» і вдосконалені Музичною Комісією Товариства, незважаючи навіть на те, що у свій час їх не вдалося здійснити повністю, стали важливою складовою майбутнього розвитку бібліотечної справи в Україні [4; 10; 16; 12].

Оцінюючи нотно-видавничу діяльність «Дніпросоюзу», Микола Грінченко писав, що «лише колишній «Дніпросоюз» поставив був цю справу на тверді ноги... За дуже короткий час його існування в справі

* В НБУВ зберігається архів Музичного Т-ва ім. Леонтовича : ІР, Ф. 50 (2009 од. зб.).

** Текст проекту Положення (автограф К. Стеценка) зберігається в ІР НБУВ.

нотовидавництва, він зробив майже стільки, скільки далі зроблено було і Державним видавництвом України, і «Книгоспілкою», і «Музичним підприємством у Києві»... В цьому видавництві виразно виявляє себе тенденція стимулювати відродження і розвиток української музичної культури, до того занедбаної, забитої, пригнобленої» [17]. Саме завдяки невтомній праці фахівців й, особливо, високопрофесійній, самовідданій, діяльності Кирила Стеценка, кількість та якість творів, підготовлених до друку і виданих цим видавництвом, є досить значною. Багатогранною є культурна спадщина К. Стеценка – він і видатний композитор, і хормейстер та педагог, науковець, громадський діяч. Важко переоцінити і просвітницькі ініціативи К. Г. Стеценка у сфері розвитку вітчизняної культури, у справі збагачення, збереження, популяризації кращих надбань музичного мистецтва. Дуже важливою у цьому напрямі була нетривала у часі, але надзвичайно вагома за результатами, надбаннями діяльність Кирила Стеценка у «Дніпросоюзі».

Список використаних джерел

Архівні документи

Інституту рукопису Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського (ІР НБУВ)

1. Дніпровський Союз Споживчих Союзів України [облікові документи, звіти та плани Культурно-просвітницького відділу]. [Рукопис]. – ІР НБУВ, Ф. 50, № 778. – 56 арк.
2. Інвентарний каталог МТБ ім. Стеценка при Муз. Т-ві ім. Леонтовича (кол. Нотозбірні Дніпросоюзу). 30 серпня 1918 – 16 травня 1924 рр. [Рукопис]. – ІР НБУВ, Ф. 50, № 944. – 146 арк.
3. Музичне Товариство імені М. Леонтовича. Листування з Губсоюзом. – К., 8 лютого – 22 липня 1922 р. [Рукопис]. – ІР НБУВ, Ф. 50, № 433. – 4 арк.
4. Музичне Товариство імені М. Леонтовича. Музична комісія. Протоколи засідань. – К., 9 лютого – 20 грудня 1923 р. [Рукопис]. – ІР НБУВ, Ф. 50, № 552. – 18 арк.
5. Протоколи засідань колегиї Дніпровського Союзу Споживчих Союзів України [Київ, 1919–1920 рр.]. [Рукопис]. – ІР НБУВ, Ф. 50, № 779. – 6 арк.
6. [Стеценко К. Г.] До президії Об'єднаних Рад Українських парохвій м. Києва. Музично-хорової Комісії : Доклад [Київ, 1917–1919 рр.]. [Рукопис]. – ІР НБУВ, Ф. 62, № 219. – 4 арк.

Література

7. *Гордійчук М.* Пилип Козицький. – К., 1985. – 64 с.
8. Енциклопедія українознавства / НТШ; гол. ред. В. Кубійович. – Т. 2. – Перевид. – Л. : Молоде життя, 1993. – С. 547.
9. З історії утворення музичного товариства імені М. Д. Леонтовича // Український музичний архів / Упоряд. М. Степаненка. – К. : Центрмузінформ, 1999. – Вип. 2 – С. 6.
10. Історія української музики. Т. 4 : 1917–1941. – К. : Наукова думка, 1992. – 615 с.
11. *Козицький П.* Кирило Стеценко // Музика: Місячник музичної культури. – К. : Музичне т-во ім. Леонтовича, 1923. – Ч. 2. – С. 3–6.
12. *Кузик В.* З історії утворення музичного товариства імені М. Д. Леонтовича // Український музичний архів / Упоряд. та загальна ред. М. Степаненка. – К. : Центрмузінформ, 1999. – Вип. 2 – С. 6.
13. *Пархоменко Л. О.* Кирило Григорович Стеценко. – К. : Музична Україна, 1973. – С. 32–38;
14. *Пархоменко Л. О.* Кирило Стеценко. – К. : Музична Україна, 2009. – 392 с.
15. *Савченко І. В.* Українські нотні видання 1917–1923 років у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського : Науковий каталог / НАН України. Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського; Наук. ред. Л. В. Івченко. – К., 2007. – 384 с.
16. Товариству ім. Миколи Леонтовича 75 років. – К. : Центр музичної інформації Спільки композиторів України, 1996. – [12 с.].
17. *Юрченко М. С.* Духовна музика // Історія української музики. Т. 4 : 1917–1941. – К. : Наукова думка, 1992. – С. 108.

Стаття надійшла до редакції 25.04.2014 р.

UDC 7.071.1(477)''19''Стеценко

Iryna Savchenko

Kyrylo Stetsenko's Publishing Activity in Cooperative «Dniprosoiuz»

The report presents a historical review of publishing work made by Kyrylo Stetsenko in Dniprovskiy Union of Consumer Unions Ukraine «Dniprosoiuz». Contribution by Kyrylo Stetsenko in creation, propagation and popularisation of Ukrainian music is described.

Keywords: Kyrylo Stetsenko; Ukrainian composers; «Dniprosoiuz»; Dniprovskiy Union of Consumer Unions Ukraine; Ukrainian music publishers; cooperative music editions; music scores.

УДК 7.071.1(477)''19''Стеценко

Ирина Савченко

Кирилл Стеценко в «Днепросоюзе»: плоды его издательской деятельности в кооперативе

Исследование касается издательской деятельности Кирилла Стеценко в Днепровском Союзе Потребительских Союзов Украины. Высветлен значительный вклад композитора в дело создания, распространения, популяризации украинской музыки в период непродолжительной работы композитора в «Днепросоюзе» (январь – декабрь 1920 г.).

Ключевые слова: К. Стеценко, украинские композиторы, «Днепросоюз», нотное издательское дело, музыкальное издательство, украинская музыка, кооперативная издательская деятельность, нотные издания.